

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krona. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Namnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Čehi v predzadnjih in zadnjih dneh.

III.

Ako hočemo pravično soditi kulturna in politična stremjenja kateregakoli naroda, zlasti pa, ako se hočemo prepričati o njegovi dejanski notranji moči, se ne smemo ozirati le na privilegirance, na prvi in srednji stan, ampak pred vsem na tlačene sloje, na najnižji in zaenaj najjačji stan, na široke mase narodove. Tu pridejo v poštev pred vsem delavski sloji, ne le tovarniški delavci, ampak tudi poljedelski. Tisti narod je politično in socialno zrel, ki ima organiziran in zaveden, izobrazen delavski stan. Po tem moremo soditi moč narodovih stremljenj, v kolikor se taista strinjajo s težnjami najširših njegovih slojev, kajti v modernem času more zmagati le tista ideja, ki ima za sabo moč, moč v narodovih masah, prodreti more le tista ideja, ki jo podpirajo najširši sloji.

Opomnili smo že enkrat mimogrede, da ste se srečali v češkem narodu dve demokratični ideji, sokolska od zgoraj, socialna od spodaj, ki se medsebojno podpirata in izpopolnjujeta. Povedali smo tudi, da je baš češki narod tisti, ki je razumel najprej in najbolje idejo splošne in enake volilne pravice, reči moramo, da je med vsemi avstrijskimi narodi baš narod češki najgloblje začutil bolesti, potrebe in nadloge, ki tarejo najbolj zatirane in najnižje vrste narodove: zato, ker je bil na eni strani sam teptan, na drugi pa je bil toliko probujen, da je usoda delavčeva usoda narodova. In v tej probujenosti temelji tudi tista pravičnost, ki jo čutijo danes višji češki sloji napram nižjim. Le tako

si moremo razlagati hitrost, s katero se širi med češkim narodom razumevanje delavskih teženj, s katero se širijo simpatije napram socialni demokraciji českoslovanski.

Českoslovanska socialna demokracija ni nikakor pošelno mlada, vendar je imela že takoj od svojega postanka sem trde boje s svojimi nemškimi tovariši, ki so razumeli svoje internacionalno (in narodno) stališče za nemško. Ta spor je odločil strankarski shod na Dunaju v dneh od 8. do 11. grudnia m. l. in sicer proti češki socialni demokraciji. Praški program so zavrgli z 197.202 proti 2264 glasovom. S tem spor se ni bil končan, pravi boj se s tem glasovanjem šele začel. Českoslovanska socialna demokracija stopi sedaj v odkrit boj proti dunajskemu vodstvu. „Právo Lidu“, glasilo českoslovanske socialne demokracije, je pripojilo k odloku shodovemu tale komentar: „Češki sodrugi so se sami prepričali, česa se njihovo nadejati v bodočnosti, kaj jih čaka. Sedaj je na njih leželo, da pokažejo, kaj znajo oni. Ne dvomimo, da to pokažejo, saj so prošli tako trdo šolo življenja. Ali k temu je treba predvsem trdega in ne pretrganega dela v organizacijah, ki se ga morajo poprijeti sedaj vsi z zvišano energijo in neupogljivim ognjem.“

Ta jzid ni iznenadil. Saj so se češki delegatje udeležili shoda tudi le s pripomočjo, da shodovega odloka ne smatrajo zavezujočim.

Pri debati pred glasovanjem sta se oba tabora precej glasno spogledala. Pregled zgodovine celega konflikta (spora) je podal z nemške strani delegat Hueber. Spor se je začel pred 10. leti, ko je kongres zavrgel češko

zahtevo narodnostne razdelitve sekretarijata (tajništva). Na to so odgovorili Čehi z lastnim shodom in z ustanovitvijo českoslovanske strankarske komisije. Ko so se ustanovljale pozneje zveze in unije, so se pripojila tudi češka deželna društva k državni organizaciji in českoslovanska komisija je to podpirala. Sploh ste živeli do lanskega leta obe komisiji v dobrem sporazumevanju. Tu je pa padel na brnskem shodu prvi poziv k boju proti centralizmu, in malo nato je sledil shod amsterdamski. Praška komisija se je pritoževala še pred berlinskim shodom, da v mednarodnem poročilu o nji ni sleda, da dunajska komisija pošiljuje češke sodruge k nasilni germanizaciji. Dokaz k temu so pa ostali češki sodrugi dolžni baje še do danes. Dalje se očita dunajskemu vodstvu, da izdaja svoja poročila samo nemški in da nikjer ne omenja čeških organizacij. Vendar zanjima tujno samo razsežnost in stanje organizacije, nikakor pa ne narodnost posameznikov. Spomenica, ki jo je poslala praška komisija amsterdamskemu shodu, se je glasila skrajno neprijazno, zato je tudi niso sprejeli v zapisnik. V Amsterdamu so Čehi odklonili ne kot narod, ampak kot organizacijo, kajti kongres je odločil, da v eni državi ne moreta biti dve centrali. Praški program sloni na principu narodnostne organizacije. Zahteva narodne podružnice, narodnostne zveze, narodnostne državne organizacije, avtonomne strankarske komisije, katerih vpliv bi se razsejal na vse sodruge iste narodnosti v celi Avstriji. Kaj bi pa ostalo generalni (glavni) komisiji, kako slaba bi bila njena moč? Nedostatki bi se pokazali v tovarnah, kjer delajo zastop-

niki več narodnosti. Tam bi bila vsaka narodnost podrejena drugi organizaciji. S tem bi se sile cepile. Državna organizacija mora spoznati za zavezujoče edino le državne shode; praškega programa se ne more sprejeti niti vrstice.

Česko stališče sta pojasnila delegata Steiner in Němec. Del Steiner je branil českoslovansko strankino združenje, češ, da je izvršilo za socialistično gibanje velikansko delo. Združenje ni odveč, in zato češki sodrugi na njem obstajajo. Združenje je podpiralo izpremenitev svojih društev v državne. Ali nemški sodrugi so se obnašali nelojalno. Davali so za češke skupine nemške zakone in ta so dobivala od uradov nemške dopise. Pošiljali so jim funkcionarje, proti katerim se je izreklo delavstvo. Pri stavki v Franc-Ferdinandovih rudokopih je proglasila zveza po treh tednih stavkanja, da stavke ne priznava in tako uničila celo izidno organizacijo. Češke liste so izdajali v taki češčini, da jih ni razumel nihče. Zaradi kritike zveznih organov so izključevali iz stranke zaslužne sodruge. In kot krona vsega v Amsterdamu češki organizaciji ni bilo dovoljeno pravo samostojnega zastopstva. „Dolgi sedem let smo težko bojevali proti državnopravnim geslom in stavili smo proti njim narodno samoupravo (avtonomijo) v smislu našega brnskega programa. Ali sedaj se je nam reklo v Amsterdamu: Pravico na samostojno zastopništvo imajo le oni narodi, ki tvorijo državo.“ Češki sodrugi ne morejo odstopiti od svojega programa, češkim organizacijam se ima dati to, česar potrebujejo k svojemu razvoju v jezikovnem in demokracičnem oziru. — Delegat Němec je

LISTEK.

Blagor v vrtu cvetočih breskev.

Čudna povest.

Češki napisal Julius Zeyer.
(Dalje.)

„Nisi prvi!“ je odgovorila kratko, „ki mi govori tako. Navajena sem slišati podobne besede, kjerkoli se prikažem.“ Mladenec je povsili glavo, in videl sem, kako si je skrivaj mislila v srcu: „Višje bode cenil mojo ljubezen, če verjame, da me tudi drugi cenijo visoko. Izmislil si nekaj, kar me naredi zanimivo.“

Njen pogled je padel na mojo zapuščeno hišo.

„Ali vidiš tu ta zaprta vrata in ta okna, iz katerih gleda praznosta?“ je rekla. „Mož, ki je bival tukaj, me je ljubil blazno. Odklanjala sem njegovo ljubezen. Izginil je. Mogoče se je zaradi mene usmrtil.“

Spustil sem se v smeh. Mladenec pa se je ljubosumno ozrl na njo. „Toda

pravi se, da je bil lep.“ je vzkliknil, „ali si ga res odklonila? Ali ni bilo med vama bližnjih zvez?“

„Šla sem predaleč.“ si je mislila devojka zdaj. „Moram se mu dobrikati, s tem dosežem vse.“

„Lep?“ se je smejala glasno. „To strašilo! Prav je imel, da se je usmrtil. Ni bil kakor ti, sicer bi bila morebiti manj kruta. Zaradi nlega, prosim te, ne bodi ljubosumen! Nobena ženska bi ga ne bila ljubila. Bil si je svest, da ga zavrže vsaka, da ostane zapuščen celo življenje, da umrje brez potomstva. Zato se je usmrtil!“

„Lažnjivka!“ sem kriknil razjarjen z vso silo svojega glasu. „Najkrasnejša žena sveta me je vzela za moža, in glej, to je moj sin!“

Dvignil sem te višje, da bi te s ponosom lahko pokazal celemu svetu, toda ta trenutek sem že tudi ležal tu na svojem nizkem stolcu pred poslikano tapeto. Horizont se je sploščil, ptice niso prepevale, cvetlice niso vonjale več, in tvoja mati se je zopet naslikana igrala z naslikanim pavom. Bil bi mislil, da je bilo vse to le sen,

a na rokah sem držal tebe, resničnega, živega in nikakor naslikanega. Ti si se smehljala, kakor da se ni nič zgodilo, in z rožnatimi prstki si brenkal na lutnjo, ki ti jo je kratko pred najinim padcem obesila tvoja mati na zlatem traku okoli vratu, da bi si krajšal čas. Razun spomina je bilo to vse, kar sem si prinesel iz bajevne dežele, samo da imam k spominu prišteti še nekoliko onih odrtin, ki sem jih skupil s tem, da sem priletel ob stol. Vsled kesanja sem začel glasno plakati, kar je privabilo najprej nekaj zija in potem celo ulico. To je bilo vpraševanja in strmenja, kje sem se potikal tako dolgo, odkod prihaja to dete, kdo mi je dal lutnjo in podobno. Hitro sem dobil ravnotežje, zasramoval sem se svoje slabosti pred samim seboj, in tako sem postal filozof, da sem se potrpežljivo podvrgel temu, česar nisem mogel izpremeniti. Nikdar nisem živi duši povedal, kaj sem doživel, danes sem prvič spregovoril o tem. Mislim, da iz tega lahko črpaš mnogo poučnega, morebiti vsaj spoznanja, da je molčanje mnogokrat prva krepost v življenju.

Morebiti zlasti tedaj, če se gre za ženske.“

Zahvalil sem se očetu za njegovo pripovedovanje in za ponk, toda kako malo mi je šel v resnici ta ponk k srcu, je razvidno že iz tega, da sem ga, zardevajoč do ušes, skoro isti hip izpraševal, če ni nikdar slišal o mandarinovi ženi, krasni Mingej, o razmerju, v katerem živi s svojim možem, in kakšen vtis je naredila nanj tedaj, ko se je vstavila v nosilnici pred najinimi vrati in je gledala v prodajalno, dočim je njen mož izbiral pahljačo za njo. Sreče mi je utripalo, bil sem si svest, da je oče takoj nganil mojo nesrečno in grešno strast, in s strahom sem pričakoval njegovih karajočih besed. Toda čisto mirno je odgovoril: „Vidim, da v hiši v kateri živiš nisi povpraševal po stvarih, ki te nič ne brigajo, in hvalim te za to. Panju je davno vdovec, in zvest svoji prvi ženi, se več noče oženiti. Pred najinimi vrati sploh ni obstala nikaka nosilnica. Pahljačo je kupil Panju za svojo malo hčerko in jo po potu izgubil.“ Poslal je prihodnji dan po drugo, ki sem mu

kazal nato, da morajo strokovno in politično gibanje tvoriti enoto. Ni mogoče, da bi se organizacija delila na strokovno, ki bi jo vodili nemški sodrugi in politično pod češkim vodstvom. Ne zadostuje, da se izdaja statistike za češke organizacije tudi češki, i tujina mora zvedeti o češkem gibanju. Ali mesto tega imajo biti Čehi izključeni iz strokovne internacionale; pa bi se jim reklo, da niso niti socialisti, ker nimajo strokovnega gibanja in izključili bi jih iz politične internacionale. Ako se češkim sodrugom boj vsili, se ga oni ne bodo ogibali. Za dovoljenje, da bi se smeli strokovno organizirati, se še ne odreko svoji individualnosti.

Debata ni nikakor prispela k zblizanju obeh stališč, praško stališče je bilo obsojeno z ogromno večino, s tem pa tudi začet odkrit boj. Češki socialdemokratski listi nastopajo odločneje in odločneje proti nemškemu ustrahovanju. Tako pišejo dunajski „Dělnické Listy“ 13. pros. t. l.: „I poslednja polemika z „Arbeiter-Zeitung“ nas je utrdila v mnenju, ki smo ga dobili že preje, da je poslednji argument orga na avstrijske socialne demokracije grobost in surovost. In praško „Právo Lidu“ je napisala 14. pros. t. l. „Listi nemških sodrugov so se vrgli na nas, da bi nam dokazali, da moramo brezpogojno poslušati in, da je to popolnoma upravičeno, ako nam odrekajo kakoršnokoli enakopravnost v strokovni internacionali. Mednarodnost jim je na Avstrijskem isto kot nemštvo.“

Zanimiva je tudi dvodnevna konferenca češke socialne demokracije o božičnih praznikih, katere namen je bil, podati račun o tem, kar se je storilo, določiti, kaj se ima storiti v najbližji bodočnosti in končno pokazati vsem neprijateljem socialne pravičnosti, da njena ideja neprestano raste in da preganjanja dosegajo baš nasprotno, kakor hočejo. — Organizacija je vzrasla od l. 1901 iz 4299 redno plačujočih članov v l. 1905 na 13.687, pri čemur še ni všteti gruden 1905. Glavna delavnost deželnega izvrševalnega odbora se je osredotočila okoli akcije za volilno reformo in akcije za zavarovanje proti starosti in telesni poškodbi. — Potem se je razpravljalo o najnujnejših nalogah strankinih. Sprejel se je predlog, da se deželni fond za kaznjence (politične zločince) centralizira v rokah izvrševalnega odbora. V resoluciji, ki se je sprejela z ozirom na volilno reformo, se odločno zameta vladna predloga dež. volilnega reda, po kateri se pridava dosedanjim kurijam četrta, splošna kurija in zahteva se politična

enakopravnost i v občinah kar najodločneje. Dalje se je sklenilo podpirati kar najizdatnejše i organizacijo hudo zanemarjenega poljedelskega delavstva.

Tudi v narodnostnem oziru je padlo več pravičnih očitaj na adreso nemške socialne demokracije, pa tudi na oni del češke javnosti, ki še vedno očita češkoslovanski demokraciji brez-narodnost. Med drugim je rekel sodrug Jaroš: Tu izražam prepričanje, ako bi nemški sodrugi na Češkem in nemški sodrugi na celem Avstrijskem delali tako, kakor mi, da bi bilo vprašanje splošne in enake volilne pravice potisnjeno še nekoliko bližje rešitvi. Tudi sedanjim preganjanjem bi se mogle postaviti gotove meje, ako bi vršili nemški sodrugi svojo dolžnost. . . Imeli smo tudi strankarski shod na Dunaju. Vsi sodrugi, ki so danes tukaj, imajo veliko zaslug, da so pri nas strokovne organizacije dosegle te višine, v kateri so sedaj. In vi vsi gotovo čutite krivico, ki se nam je zgodila od dunajskih sodrugov. Dobro si zapomnimo, da se je nam reklo, da Čehi v Amsterdamu nimamo ničesar iskati. Dobro si zapomnimo, da nam davajo nemški sodrugi, ki imajo sedaj za seboj večino, na tak način čutiti svojo moč. Mi si moramo obljubiti, da bomo delovali v svojih organizacijah tako dolgo in tako silno, da pride doba, ko bomo lahko rekli: „Roke proč in maske doli!“

Distriktni odbor c. kr. konjerejske družbe za šoštanjski okraj.

Dne 21. prosinca se je vršilo v Velenju zborovanje distriktnega odbora c. kr. konjerejske družbe za šoštanjski okraj. Udeležba iz Šoštanja in okolice je bila častna, medtem, ko smo popolnoma pogrešali konjerejce in kmetiče iz velenjske okolice, kar je zelo obžalovati, ker toliko gospodarsko važnih zadev se je redko kedaj obravnavalo na kakem zborovanju kakor na tem. Krivdo je pripisati dejstvu, da se je zborovanje prepozno razglasilo, da se niso vabila pravočasno, oziroma v obče ne, razposlala in da se ni od merodajnih krogov razvila nobena agitacija za udeležbo. V tem naj bodo Šoštanjčani Velenjčanom v zgled!

Po pozdravu načelnika distriktnega odbora je predaval g. živinozdravnik Korošec, potovalni učitelj za konjerejo, zelo zanimivo o izbiri plemenskih živalij ter o raznih za konjerejca važnih vprašanjih. Opozoril je zlasti na dejstvo, da se pri nas lepe plemenske

živali prodajo in le slabe živali doma obdržijo, kar je popolnoma napačno, ker od slabih živalij ne dobimo nikdar epih žrebet in nimajo nikdar iste cene, kakor lepa žrebeta. Povdarjal je, da bi se moralo na to gledati, da, ako je konjerejec že vsled gmotnih oziror primoran lepo kobilu prodati, isto vsaj kak konjerejec v okraju kupi. To nalogo bi naj prevzela konjerejska zadruga, katera bi se naj osnovala na isti podlagi, na kateri je ustanovljena dobro delujoča konjerejska zadruga v Ljubnu na Gornjem Štajerskem. Namen iste bi bil razven posredovanja med kupci in prodajalci konj, vzlasti nakup lastnega pašnika za žrebeta ter pospeševanje konjereje potom pouka itd. Taka zadruga dobi, če nakupi tak pašnik, tri leta zapored po 200 kron podpore od poljedelskega ministrstva in po preteku treh let lahko prosi za isto, oziroma višjo podporo. Nekaj podpore bi se dalo doseči od dežele in okraja, oziroma tudi občin, nekaj dohodkov pa donša tudi pašnik, ker vsak član, kateri bode imel žrebeta na skupnem pašniku, bode za to nekaj plačeval. Marsikateri živinorejec nima konjev iz tega vzroka, ker pravi, da lahko govejo živino v slučaju nesreče, ako si n. pr. nogo zlomi, odda mesarju in dobi skoraj celo kupno ceno, pri konju pa ima v takem slučaju zelo veliko izgubo. V obrambo proti nesreči pri živini so zavarovalnice za živino, katere se naj snujejo za manjša okrožja, kjer udje medsebojno drug drugega nadzorujejo. Gospod predavatelj nam je tudi razložil važnejše določbe pravil takih zavarovalnic, ker pa je pri nas še gospodarsko delo v povojih in še ni mogoče radi premajhnega števila na gospodarskem polju delujočih mož misliti v doglednem času na ustanovitve takih zavarovalnic, se lahko vsak konjerejec na ta način obvaruje vsake škode pri nezgodi, da se vsi konjerejci cele šaleške doline pismeno zavežejo, da v slučaju, da kak konjerejec brez lastne krivde izgubi konja, skupno trpijo celo škodo in bi na ta način plačal vsak v slehernem takem slučaju približno 2—3 krone. G. Kranjc, veleposestnik v Št. Ilju, se obrne na odposlanca c. kr. konjerejske družbe s vprašanjem, zakaj ni mogoče dobiti živinozdravnika v Velenje, akoravno je okrajni zastop opetovano vložil tozadevno prošnjo in tudi obljubil letni prispevek 600 K za živinozdravnika. G. Korošec mu pojasni, da v bližnji bodočnosti ni misliti na uresničenje te zahteve, ker je v prvi vrsti krivda kmečkih starišev, da se tako malo dijakov posveti živinozdravniškim študijam (lansko leto so študirali 4 Slovenci živinozdravništvo), ker smatrajo ta stan manjvrednim, dočim ravno živinozdravnik, kateri se mora 4 leta na visoki šoli z gospodarsko strokovnimi študijami pečati, lahko največ pripomore k gospodarskemu napredku. Nadalje omeni, da razpisuje štajerski deželni odbor leto za letom 10 štipendij za one abiturijente, kateri se mislijo posvetiti živinozdravniški stroki, a oglasi se jih komaj pet, dočim drugih pet štipendij ostane nepodeljenih. Distriktni načelnik se zahvali g. potovalnemu učitelju za njegovo poučno predavanje in pojasnila, katera je podal, ter omenja, da se je letos uresničila želja, katero je izrazil šoštanjski okraj, da se izdaja list „Konjerejec“ tudi v slovenskem jeziku in predlaga, da izreče občni zbor najiskrenejšo zahvalo navzočemu odborniku c. kr. konjerejske družbe za Štajersko, preblagor. g. K. pl. Adamovihu, kateri požrtvovalno zastopa koristi spodnještajerskih konjerejcev. Z velikim navdušenjem in odobravanjem se sprejme soglasno ta

predlog. Na to se volijo kot delegati k glavni skupščini c. kr. konjerejske družbe gg. K. pl. Adamovich, Ivan Vošnjak in V. Ježovnik. V imenu bralnega društva velenjskega kot uda c. kr. konjerejske družbe izraža društveni tajnik zadovoljstvo nad tako dobro uspelim zborovanjem, pri katerem so se marsikatera tako važna vprašanja sprožila, povdarja z ozirom na sliko gospodarskih razmer na Češkem, Moravskem in Nižje Avstrijskem, katero je (žalibog v nemškem jeziku, ker po lastni izjavi ni več slovenskega jezika), podal g. živinozdravnik Blaha v Slovenjem Gradcu, da je skrajni čas, da se začne pri nas v dosegu istih gospodarskih razmer intenzivno delati, ter poda načrt podrobnega gospodarskega dela, katerega je že začela vršiti kmetijska zadruga za šaleško dolino (članek „gospodarski pouk“ v eni prihodnjih števil „Domo-vine“ bode vseboval ta načrt).

Končno predlaga, da izreče občni zbor zahvalo c. kr. konjerejski družbi za Štajersko, katera nepristransko deluje v prosep konjereje na Spodnjem Štajerskem, kar je spet jasno pokazala z izdanjem strokovnega lista za konjerejo v slovenskem jeziku. Ta predlog se soglasno sprejme in na to zaključijo zborovanje.

Sokolski vestnik.

— Občni zbor „Celjskega Sokola“.

(Konec.) O „Sokolskem domu“ poroča br. Smertnik, kot blagajnik tega odseka. Od svoje ustanovitve t. j. od leta 1890 in do lanske jeseni je telovadil „Celjski Sokol“ v telovadnici okoliške ljudske šole v Celju. V zadnjem času pa je postal ta lokal v zdravstvenem oziru tako slab, da so nekateri telovadci oboleli in to je primoralo društvo, iskati si drugje telovadnico. Iskalo se je v mestu in okolici primerne prostora za telovadnico, toda brez uspeha. Naposled je naprosil odbor slavno celjsko posojilnico, da dovoli uporabo velike dvorane za telovadbo. Prošnja je bila ugodno rešena. Od meseca oktobra m. l. telovadimo v veliki dvorani „Narodnega doma“. Toda to dvorano smemo rabiti samo za gotove vrste vaj, kakor bradlja, konj, proste vaje, vse druge stroke pa moramo zanemarjati. Vendar smo tudi za to naklonjenost hvaležni celjski posojilnici, saj nam je s tem dovoljenjem podala dragoceno nit, na kateri visi naše društveno življenje, da pa večno ne more ostati pri takem razmerju, je več ko umevno; zato se je po tehtnem premišljevanju odločil odbor stopiti pred slovensko in slovansko javnost z načrtom postaviti „Sokolski dom v Celju“. Odborniki sami so darovali takoj, čim je bil storjen imenovani sklep K 650—, pa tudi drugi rodoljubi so z večjimi svotami položili temelj „Sokolskemu domu“ v Celju. S sklepom društvenega leta je znašal fond za „Sokolski dom“, naložen v celjski posojilnici na hran. knj št. 11:829 — K 1710'17 k temu lahko še prištejemo obljubljene, pa še ne plačane prispevke v znesku po K 390— tako, da se bo premoženje v kratkem pomnožilo na K 2100'17. Poročevalec izrazi vsem darovalcem in nabiralcem hvalo za požrtvovalnost in trud. To podjetje „Celjskega Sokola“ je bilo kronano v svojem začetku z lepim uspehom, a cilj je še daleč. Treba je predvsem nepogljive vstrajnosti in delavnosti, treba je složiti vse naše moči, vsak naj po svojih razmerah pomaga realizirati to življensko vprašanje „Celjskega Sokola“, s katerim je v tesni zvezi tudi vprašanje organizacije sokolskih društev po Spod. Štajerskem. „Durch muss des Kieles Erzi!“ rožljajo naši nasprotniki — a mi? S fanfarami

jo izbral po lastnem okusu“. „Nikaka nosilnica!“ sem vzkliknil začuden. „Ali nisi videl, kako je Panju vsak hip odšel iz prodajalne ter se posvetoval z Mingejo?“

„Kaj imaš vedno s tvojo Mingejo?“ se je ozloveljal oče. „Nikdar nisem slišal tega imena. Panju je odšel nekoliokrat iz prodajalne na ulico, toda le zato, da bi na solcu boljše videl slikanje.“

„Torej ne govoriva o tem naprej,“ sem rekel navidezno miren. „Očividno sem se motil.“ Pri tem se mi je vrtelo po glavi. Kako je bilo vse to mogoče? Končno sem se zasmejal. „Ali ni moj oče čudak?“ sem si šepetal. „Ali ni postal vsled svoje raztresenosti predmet govorjenju v celi naši ulici? Ali ni to, kar je pravkar pripovedoval o moji materi, najboljši dokaz, da je živel več v fantaziji nego v hladnem opazovanju resničnosti?“ Te njegove bajke nisem verjel. Ali je bila to halucinacija, ali pa me je imel oče za norca. Ta zadnja misel me je mučila. Ne, oče ni niti zbijal šal, niti ni bil blazen. Bridko sem si očital take slutnje in

bil sem žalosten. Oče me je predramil iz misli. „Pojdi, ljubi sin,“ je rekel, „in zabavaj se“. „In kaj, če to, kar je vsemu ostalemu svetu v zabavo, mene ne zabava?“ sem odvrnil samozavestno. „Ne govori mi podobnih stvari!“ se je razgrel oče. „Ne delaj izjeme. Take ljudi sumim. Ravnaj se po tem, kar pravi Mencius: Živi v soglasju z dobo, v kateri si se rodil.“

Še sem pomišljal.

„V slabo voljo me spravljáš,“ je rekel oče. „Dolgo že nisem govoril toliko kakor danes, in to zaradi tebe. Stori, kar hočeš. Na tvojem vedenju vidim, da misliš, da si moraš izbrati „posebno“ pot življenja. Delaj, kakor znaš. Toda sprejmi od mene ta poslednji nauk: Veruj, da taki ljudje niso srečni.“

Zdelo se mi je, da ta malenkost ni vredna toliko besed in da je oče v gotovi meri izrabil priliko v to, da je filozofiral. Zopet sem si očital to ostro sodbo in tedaj sem ubogal. Šel sem in ostavil očeta sedečega pred poslikano tapeto v temni prodajalni.

(Dalje prihodnjič.)

in bobnečimi govorancami ne bomo zaostavili nemškega prodiranja, mogoče je nam to le z doslednim in vstrajnim delom v vseh strokah — a predvsem je poklicano „Sokolstvo“, da povzdigne vsestransko odpornost našega naroda. Kdor stoji danes iz malobrižnosti zunaj naših vrst kot pasiven gledavec — ta seveda škoduje našemu vznešenemu namenu. Bratje, resno na delo!

To poročilo se vzame z odobravanjem na znanje. Br. starosta izrazi poročevalcu hvalo za vstrajno delovanje za „Sokolski dom“.

Pri volitvi so bili izvoljeni z vzklikom bratje: dr. Josip Karlovšek za starosta, dr. Gvidon Sernec za podstarosta, Jože Smertnik za načelnika. V odbor so bili izvoljeni bratje: Anton Černe, Maks Detiček, Fran Lončar, Mirko Meglič, dr. Janko Sernec in dr. Ljudevit Stiker, za namestnike: bratje: Rudolf Stermečki, Pavel Detiček in Hlako Kadřnka, za računsko pregledovalca brata: J. Jagodič in Ivan Likar.

Pri slučajnostih se je vnela daljša debata o „Sokolskem domu“.

Ko je še brat načelnik poročal o zletu v Zagreb, katerega se hoče „Celjski Sokol“ polnoštevilno udeležiti, je zaključil br. starosta občni zbor s pozivom na brate „Sokole“ k vstrajnemu delovanju v prospeh društvu in v korist naroda.

Svetovno-politični pregled.

V državnem zboru je bila na dnevnem redu vladna predloga o vojaških novincih, ki je bila po prvem branju brez glasovanja izročena brambnemu odseku. — Nato se je pričela razprava o načrtu socijalno-političnega odseka glede zavarovanja zasebnih uradnikov. Soc. politični odsek se je bavil s tem načrtom v daljših in krajših presledkih skoraj dve leti. Predloženi načrt je že tretji. Izdelal ga je bivši češki poslanec dr. Fořt. Poročevalec odseka Marchet poudarja, da je odsek v mnogem spremenil vladni načrt, a ne bistveno; priporoča zakonski načrt, ki je prvi resni korak na tem polju. Češki poslanec Šramek kritikuje posamezne določbe načrta.

V hrvatskem saboru sta bila sprejeta zakona o „potrebnih potih“ in o „zdravstvu“ (bolniških, kopaliških, zdravniških i. t. d.). Prvi zakon je jako važen za poljedelce in posestnike, ker se v njem določa, da mora vsak kos zemljišča imeti potreben prihod in odhod, in to tudi preko tujega zemljišča, če ni drugače mogoče. Tako bo enkrat zakonskim potom storjen konec pravdam in prepriom med sosedji. Zadevo bo imel upravljati v vsaki občini poseben odbor.

Ogrski dogodki. Grof Juřij Andrassy je bil dne 2. t. m. v avdijenci pri cesarju. Izročil mu je odgovor ogrske koalicije na cesarjeve pogoje. Cesar je mirno poslušal in je izjavil, da hoče zadevo še premotriti in bode pozneje odgovoril. Grof Andrassy ostane začasno na Dunaju v nadaljnje razpolaganje cesarju.

Italijansko ministrstvo je odstopilo vsled debate v državni zbornici, ki je bila nekaka nezaupnica vladi. Čuje se, da bo Sonnino poverjen s sestavo novega ministrstva.

Črna gora. Dne 2. t. m. se je vršil v Cetinju meeting (javno zborovanje) črnogorskega naroda. Z oduševljenjem se je sprejela resolucija, v kateri se izreka toplo sočutje bratom v Srbiji in se izjavlja, da so Črnogorci vsikdar voljni se žrtvovati za boj za trgovsko-politično neodvisnost balkanskega Slovanstva.

Trgovinska pogodba med Avstrijo in Rusijo je bila sklenjena dne 1. t. m.

V srbski skupščini je bila na dnevnem redu carinska vojska z Avstrijo. Dne 2. t. m. je ministrski predsednik Stojanović najprvo podal celo zgodovino zadeve, iz katere je razvidno, da je na vsak način avstrijska vlada postopala nepravilno. Govorili so k stvari poslanci Pasić (staroradikalec), Ribarac (nacionallec) in Novaković (nacionallec), ki so odobraval postopanje vlade. Skupščina je na to sprejela dnevni red, kakor ga je odobril ministrski predsednik, ter je s tem bilo izraženo vladi zaupanje.

Ločitev cerkve od države na Francoskem se je začelo izvajati na podlagi zakona. Popisovati se je začelo inventar cerkev. Ponekod so bili ljudje nahujskani in so siloma hoteli zabraniti pooblaščenim uradnikom vstop v cerkev. Več ljudi je že radi nasilnosti zaprtih. V nekatere cerkve uradniki sploh niso mogli, iz nekaterih so morali bežati. Vlada je sklenila brezobzirno nadaljevati izvrševanje zakona.

Vstaja v vzhodni Afriki je, kakor poročajo, zatrta in mornariški oddelek čet se vrne kmalu v domovino.

Francoski ministrski svet je izdelal zakonski načrt, na katerega podlagi se bo ustvaril stalen orožniški voj 3000 mož, ki bo pri raznih uporih in izgredih interveniral namesto vojaštva.

Francoska zbornica je obravnavala zadnje dni VII. član zakonske predloge o delavskem starostnem zavarovanju. Sklenili so, da bo prispevala država za vsakega vpokojenega delavca k pokojnini toliko, da bo znašala pokojnina najmanj letnih 360 frankov.

Novo grško ministrstvo. Ministrski predsednik Theodoris je naznanil, da namerava vlada znižati vojaško službeno dobo in zmanjšati število vojakov. Naznanil je, da izkazuje proračun v višini 12.274.385 drahem 843.176 drahem prebitka.

Slovenske novice.

Štajersko.

Zopet c. kr. pošta. V našem uredništvu leži dopisnica, naslovljena v Gradec, ki je bila glasom poštnega pečata oddana v Žalcu dne 11. t. m. v Gradec pa je priromala — čujte in strmite — dne 27. t. m., rabila je torej iz Žalca v Gradec — 16 dni! Kolikrat smo že pisali o škandaloznih razmerah na naših poštah, kolikokrat smo se že pritoževali, a vse je zaman! Vedeti pa se mora, da je to, kar mi objavljamo, le prav majhen del velikanskih urednosti, ki se gode dan za dnevom v okrožju graškega poštnega ravnateljstva. Želeti bi bilo pa vendar enkrat, da se z drastičnim nastopom pride temu v okom, kajti pošta naj služi (po uradnem besedilu) „sigurnosti, priprostosti in hitrosti prometa.“ Kdo naj zaupa taki „sigurnosti“ in „hitrosti“? Sicer pa pričakujemo pojasnila.

Pošne razmere. Piše se nam: Dobil sem v mariborsko okolico pošiljatev s slovenskim naslovom. Pošiljatev je šla iz zlate Prage 23. decembra 1905 in je sem srečno priromala 27. januarja 1906. Samoobsebi je razumljivo, da je med tem časom obiskala skoraj eno četrtno spodnještajerskih pošt.

Rudniška družba Bohemia v Celju sporoča, da se bode od 1. febr. naprej prodajal premog po 2 K 10 v. 2 K in 1 K 40 v. Kdor si da premog pripeljati v hišo, plača povrh še 15 vinarjev za vsakih 100 kg.

Bajazzo v Rotovski ulici je dal „Štajercu“ v svoji zadnji številki svoj nadpastirski blagoslov. „Blago-

nosno“ delovanje te zakotne cunje je bajazzo izredno po volji in zato ji želi, naj hodi dalje po poti — izdajstva in blatenja slovenskega ljudstva. In „verna ovčica“ tam v Ptuj bo, okrepljena po nadpastirskem blagoslovu, še dalje lovila nezavedne Slovence v svoje blata polne mreže. Konečno pa ji vsi nadpastirski blagoslovi ne bodo več pomagali, o tem naj je prepričana!

Danes, dne 3. februarja v „Skalno klet“ na plesni venček „Slovenskega delavskega podpornega društva“ v Celju. — Svira „Šoštanjka narodna godba“.

Bajazzo, po dom. vahtarica kliče državne oblasti na pomoč proti nam, ker se drznemo tuintam ožigosati nepostavnosti, ki se gode pri naših uradih. Ta „organ“ razbijačev bi najrajši, da zlezemo lepo v kot in poslušamo, kaj „bojo zapovedali“. Malo nam je mar, da je bajazzo našega urednika popoknoma v nasprotju z zapovedmi katoliške cerkve in brez našega vedenja krstil v drugič in to na ime Valentina, — glavno nam je pri tem, da povemo jasno in odkrito, da se ne zbojimo podpihujočega vetra, ki veje iz bajazzovih lukenj v sobo državnega pravdnika, in da bomo vedno razkrivali nepostavnosti, ki se gode nam od strani naših oblasti in uradov. — In kako vnet Avstrijec je postal bajazzo! Žveplo in ogenj na nas, ki smo se drznili javno izreči naše simpatije Srbiji v carinskem boju z Avstrijo, ker je ta postopala napram sosedni državi nelojalno in verolomno!

Nemški tovarnar Westen v Gaberju pri Celju izdeluje za srbsko armado emajlno blago. Srbska armada je njegova največja odjemalka, a je, kakor se sliši, srbska vlada že pri njem vsa naročila odpovedala. Tako bo trpel tudi on vsled carinskega spora med Avstrijo in Srbijo, ki ga je izzvala Avstrija tako lahkomišljeno.

Odpeljani deček. Pred nekoliko leti je javnost razburjala vest, ki je tudi v državnem zboru prišla na razgovor, da je na skrivnosten način zginil 14letni fant Štefan Sežan, rejenec zakonskih Mayer, ki bivata sedaj v Celju. Govorilo se je, da je bil odveden v kak duhovni zavod, kar je pa ministrski predsednik Körber zanikal. Od tistega časa je stvar utihnila. Pred nekoliko dnevi pa so ga našli v kneževini Lihtenštajnski. Njegov rednik se je podal takoj v Vaduz, in izkazalo se je, da je fanta odvedla neka učiteljica Friderika Büchl, kateri je jako razviti fant silno ugajal, in da ga je skrivala. Bil je v resnici nekaj časa v duhovnih zavodih v Belgiji, Rimu in Carigradu. Rejenec se je povrnil s krušnim očetom v Celje. Proti učiteljici so se storili potrebni koraki.

Najnovejše lopovstvo laških nemčurjev in škandalozne razmere pri redarstvu v Laškem trgu. Znani razgrajči laške nemčurske garde imeli so zopet svoj dirindaj in svojo posebno zabavo v pretečeni nedeljski noči, kateri dogodek žalostno pričuje o posurovelosti naših nemčurjev od prve glave do zadnje. Stvar pa je bila taka: Po neprevidnosti je zašel v neko nemčursko gostilno, kjer se shaja navadno pretepajoča se nemčurska druhal našega trga, nekdo, ki je dišal malo po slovenskem. Bil je sam med njimi — ugodna prilika, katera se je morala takoj izrabit. — Ni dolgo trajalo in pobili so ubogega Slovence, kateri je itak že pohabljen, na tla, ga stlačili pod mizo, potem pa ga obdelovali z nogami, kolikor se je komu poljubilo. Jako modro in premišljeno — kajti noge so si vse enake... Nekdo mimoideči sliši ta peklenski ropot in opozori

policaja na vršči se pretep. Pa mislite, da se je policaju kaj mudilo? Kaj se! Bil je že sicer namenjen vstopiti v gostilno, tu se pa naenkrat domisli, da je treba iti po gospoda župana ter se napotil prav polagoma k njemu. Mogoče se je prepričal, da njegovim pobratimom ne gre tako slaba in da je treba rešiti enega Slovence iz njihovih krempljev — kdo ve? Faktum je, da se je šele čez dobrih 5 minut vrnil z županom h gostilni, kjer so med tem nemški junaki z nogami in pestmi hladili jezo nad Slovence, ki je zašel v njihove pesti. In prišel je gospod župan Veber delati mir. Kako je „mir delal“, to bo pokazala obravnava. Danes-le pripomnimo, da, ako je res, kar poškodovanec trdi, je zakrivil župan Veber sam prestop ek zoper telesno varnost in postal kot pretepač nezmožen župansko čast nadalje opravljati! — Pa preganjanje Slovence, ki je naredil nerodnost, da se je v nemško gostilno podal, ni še bilo končano. Po izvršenem vsestranskem bir-movanju je dobil policaj Učman nalog namlatenega Slovence, ki se je komaj pokonec držal, nagnati iz trga, ako-ravno je bil ta vsled prestopa strahu in zadobljenih poškodb nesposoben storiti precej dolgo pot do svojega doma. Šel je še do konca trga in tam, uvidevši, da je preslab za nadaljno pot, krenil nazaj, hoteč v trgu prenočiti. Komaj pa je došel do srede trga, se zaženejo od vseh strani kot gladni volkovi na njega vsi udeležniki prejšnjega pretepa. Kot plaha zver je bil primoran iskati si zavetišča v prvi varni hiši, v stanovanju g. organista Drolca, za njim pa je drvela cela slavna garda občinskega redarstva (bolje neredarstva!) od policijskega komisarja Benedeka do nočnega stražnika Lojza, spremljana od vseh ostalih pretepačev, kot bi bila na sledu najhujšemu tolovaju. Pa seveda šlo se je zato, da se njame onega Slovence. In pri tem je zakrivil občinski odbor, zastopan po policijskemu komisarju „madžar ember“ Benedeku, nove nepostavnosti. V svoji strasti, da njame Slovence, udere jo namreč Benedek z vsem hrupom in ropotom v privatno stanovanje g. Drolca ob polu dvanajsti uri po noči, da so se otroci prebudili iz spanja, ter začeli prestrašeni vpiti in jokati. Gosp. Drolc samoobsebi umevno zahtevi Benedekovi na izročitev preganjanega ni ustregel, temveč je po zadobljenem prepričanju, da se gre za navadni pretep in nacionalno mržnjo do Slovence, Benedeka kratko in odločno podučil, da nima nikake pravice vdirati sredi noči v njegovo stanovanje in da se naj radi tega pripravi na ovadbo. To je zadostovalo, da je strastni Benedek počasi sicer — a svest si svoje krivde — odlazil. — Ta dogodek zopet jasno kaže, kako slepa jeza obvladuje naše nemčurje, kadar se gre za to, oškodovati kakega Slovence. Pozabijo se vse postavne meje ter porabijo nedovoljena sredstva, da le svoji strasti ngodijo. Toda kaj hočemo še od občine, ki je po svojem redarju že pustila cerkvena vrata med službo božjo siloma s sekiro odpirati, samo da bi se polastila slovenske trobojnice, še drugega pričakovati? ... Občini, pri kateri se vršijo take urednosti in ki tako pristransko postopa, so dnevi šteti. Glasen opomin in svarilo naj pa bode ta slučaj vsem onim, ki obiskujejo še vedno nam sovražne nemčurske gostilne. Naravnost njim povemo: prav se jim zgodi!

Hrastnik. V št. 4. „Rdečega praporja“ napada neki dopisun naš občni zbor. V dopisu trdi, da so bili

povabljeni socijalni demokratje na nas občni zbor po odborniku Feletu. Resnica pa je, da je odbornik Fele povabil samo Linhart in ne cele njegove garde in se to na javen ljudski shod, kateri pa ni bil takrat, ne pa na občni zbor. Nadalje trdi infamni dopisun, da so se naši člani skrili kot miši pred njihovo velikansko množico za bajonete žandarjev (katerih pa nismo mi klicali). Resnica pa je, da so bili naši člani veš čas burnih prizorov na prostem. Linhart si je hotel s surovostjo izsiliti besedo, katere pa mu predsednik našega društva nikakor ni dovolil, ker ni bil javen shod, ampak občni zbor, na katerem imajo besedo samo člani. Linhart pa se je že in se bode še moral pred sodnijo zagovarjati zaradi svojega surovega obnašanja. Našemu društvu je škodoval le toliko, da se je dalo vpisati na novo precej članov v naše društvo.

— **Štrajk v Trbovljah.** Včeraj je bilo odpuščenih 36 rudarjev-voditeljev in glavnih agitatorjev za stavko. To je rudarje tako poparilo, da vlada danes skoraj popolnoma mir. Linhart je imel velik govor na zborovanju soc. demokratov, kjer je izjavil, da bode on zaprt, toda ljudstvo naj vztraja, dokler se jim ne izboljšajo plače. Ubogi delavci tokrat zastoj stavkajo, kajti kapital se jim sigurno ne upogne. Predsedniku „Paz. del. društva“ Lebu groze, da ga bodo pretepli, če jim pride v roke. Kranjski Janezi so tukaj, kar tudi blagodejno vpliva na razburjene duhove.

— **Celjsko pevsko društvo** je priredilo dne 1. t. m. odhodnico gg. Ivanu Kozelju in prof. Voglarju. Prvi odide k našim bratom na Koroško ter smo prepričani, da se bo posvetil tudi tam z isto vnemo in z istim veseljem narodnemu delu kakor v Celju, kjer ga bomo težko pogrešali. Gosp. profesor Voglar se poslavlja od nas le za nekaj mesecev, ker gre dovrševati svojih študij na Dunaj. Slovo od njega nam je olajševala zavest, da pride potem zopet v Celje ter posveti svoje moči zopet narodnemu delu, posebno v probujo nižjih in indiferentnih slojev. Celjsko pevsko društvo bode njegovo odsotnost jako občutilo.

— **Gomilsko.** Ker je bila v nedeljo, dne 28. prosinca ustanovitev Kmetijske podružnice v Ribnici na Pohorju, preložil se je že naznanjeni počučni govor „o razumnem gospodarstvu“ potovalnega učitelja Goričana na nedeljo, dne 4. svečana dopoldne ob pol 9. uri. Vabimo k obilni udeležbi!

— **Šoštanj.** Gledališki predstavi, kateri so priredili kmečki diletanti „Bralnega društva“ v Št. Ilju nad Gradičem dne 28. t. m. v veliki dvorani hotela „Avstrija“ v Šoštanju, sta vspeli naravnost rečeno prav dobro. Predstav se je vdeležilo gotovo do 400 oseb iz raznih stanov, največ je bilo kmetov, in sicer gotovo do 250! Pri predstavah je sodelovala polnoštevna „Šoštanjka narodna godba“, katero je z izborna dovršenostjo igrala več najnovejših koncertnih komadov in s tem prireditev vrlih Št. Iljčanov še bolj povikšala.

— **Letovišče na Bledu.** Dasi živimo še v zimskih dneh in nam včasimrzujejo ušesa in nos in brki, se vendar mi brhki Slovenci-Sokoli tega ne strasimo. Kdor še ni imel prilike občudovati raja slovenske zemlje, naj si pripravi za 25. t. m. malo denarja ter naj se pripravi za zlet na slavnoznani naš Bled. Krasno bleško jezero, romantiške gore kroginkrog, mogočni Triglav s planinsko koč, brhke Gorenjke v narodnih nošah — ej, prijatelji, to vam bo veselje! Zaozljubimo si, da gremo dne 25. t. m. vsi v „letovišče na Bled“ — „Narodnem domu“ v Celju!

Sv. Duhi na Ost. vrhu. Tukajšnji kr. šol. svet preskrbuje že tri leta vse nčence s potrebnimi knjigami, zvezki itd. — V svoji zadnji seji je sklenil, isto tudi v šolskem letu 1905/1906 storiti. To je hvale in posnemanja vredno.

— **Nemškutarska nestrpnost,** nemškutarsko sovrašstvo do vsega, kar je slovenskega, je povsod enako. V jako svetli luči nam kaže to naslednji slučaj, ki mora odpreti oči vsakemu zavednemu Slovencu, ki še veruje v sladke besede o ljubezni Nemcev do nas: „Podravska podružnica slovenskega planinskega društva“ je hotela imeti dne 28. jan. 1906 občni zbor v „Nar. domu“ v Mariboru in je to tudi popolnoma zakonom odgovarjajoč javila na mestni urad. Ta pa je prepovedal občni zbor iz ničevih vzrokov, češ, da se predsednik ni legitimiral. To je skrajnje brezvestno in sovražno postopanje mestnega urada.

— **Cena slanini (špehu) v Mariboru** je bila na zadnjem tržnem dnevu 72—78 kr.

— **Demantno poroko** sta obhajala 2. februarja t. l. Jernej in Marjeta Cilenšek v Št. Ilju pri Mariboru. Imata pet se živečih sinov, 17 vnukov in 3 pravnuke. Najstarejši sin je pisatelj prof. Cilenšek, njegova hči pa gospa prof. Joštova s tremi otroci, ki so torej pravnuke slavljenec.

— **Iz finančne službe.** Za komisarja sta imenovana nadrespicijenta finančne straže g. Fr. Menhart v Mariboru in Henrik Vorsič v Celju. V pokoj gre gosp. V. Verbič, respicijent finančne straže v Šmarju pri Jelsah. Vodja finančnega oddelka na Vranskem je postal g. Fr. Dovnik.

— **Sv. Lenart v Slov. Goricah.** Konečno se je vodja pravosodnega ministrstva spomnil, da je treba v naš trg imenovati notarja. Imenovan je Slovenec notar Fran Štupica iz Trziča s Kranjskega.

— **Ptuj.** Začasnim namestnikom g. dr. Čučka je imenovan g. dr. Jurtela.

— **Sv. Urban pri Ptuj.** Dne 4. svečana t. l. mine 90 let, kar je zatisnil svoje trudne oči naš prvi narodni boritelj, pesnik Slovenskih Goric, Leopold Volkmer. Snuje se odbor, ki bode skrbel za to, da se stoletnica Volkmerjeve smrti slavi častno in dostojno.

— **V Slovenji Bistrici** so ustanovili „Akademijo“. Minolo nedeljo je predaval g. Požar o vzrokih nazadovanja Slovencev. Prišlo je nad 70 ljudi v čitalnico. Predavanje je bilo zanimivo in bo gotovo zapustilo v poslušalcih dobro kal. Na tej poti naprej!

— **V seji slovenjebistriškega krajnega šol. sveta** dne 30. jan. 1906 je prišla na razgovor točka o nemški šoli v Slovenji Bistrici. Govoril je vsegamogočni „papa“ Stiger in seveda „toplo“ priporočal misel ustanovitve nemške šole. A vstal je slovenski kmet in se odločno uprl ter izjavil, da pri tej točki nimajo kmetijski odborniki ničesar opraviti. Nato je vstal in šel in z njim so šli vsi slovenski zastopniki. — Tako se je začelo daniti med nami in to je veselo znamenje. Veselo znamenje, da slovenski kmetje začno uvidevati, kdo je za kmetijske koristi in kdo ne. Zjasnilo se bo še bolj.

— **Konjce.** Načelnikom krajnega šolskega sveta za „nemško“ šolo je voljen Velenemec dr. Kadiunig, njegovim namestnikom dr. Lederer. Za krajnega šolskega ogleda je imenovan nsnar Lauritsch.

— **Umrl je** gosp. Alojzij Dečko, župnik pri Sv. Roku v Sotli. Rojen je bil dne 10. januarja 1839. v Središču.

— **V gostilni umrl.** Dne 29. prosinca je v gostilni Antona Zidanška vsled srčne kapi nagloma umrl posestnik

Juri Belak iz Dramelj. Zapustil je pet mladoletnih otrok. Posebno žalosten je je slučaj, ker jim je mati že pred nekaj leti umrla.

— **Ob priliki izleta akad. tehn. društva „Triglav“** v Sv. Jurij ob j. ž. dne 5. februarja 1906 prireditelj v gostilni g. Alojz Nendl-a zvečer ob 7. uri domači mešan zbor in kvartet koncert. Po koncertu se vrši prosta zabava in ples. Svira godba na lok. Vsi domačini in drugi prijatelji izletnikov se s tem njužno vabijo.

— **Teharje.** Piše se nam: „Verodostojnost „Slovenec“vega“ dopisništva. „Slovenec“ poroča, da je stavba cerkve na Teharjih v najlepšem tiru na zunaj in znotraj. Dejstvo je, da še niti načrta nimamo, in da je dopis v „Slovenec“ navadna „farbarija“.

— **Slance pri Teharjih.** Ah — oh — to je bila čudna noč! Ni bilo „furovža“ pri „Pilatuž-u“, kjer so se zbrali strastni agitatorji za bodoče občinske volitve na Teharjih — med njimi nemškutarska brata „Deutscher Michel“ — in „Dolgi Tinč“. Po precej dolgej debati se je vnel prepir in brata — zgoraj imenovana „Tinč in Michl“ — napodila sta ne le svojega lastnega brata „Štefana“, ki je sedaj njima nasprotno narodnega mišljenja — ampak še dva druga slovenska volilca iz „Pilatuža“, jih podila po spodnjih Slancih in delih — ter jih vlovivša posamezne — tako prepevala, da se bo to še slišalo. Prebivalci vasi „Slance“, ki je najbolj zagrizena nemšk. vas — se pa sedaj pritožujejo nad lastnimi nemškimi razgrajaji! Skrajni čas je že, da dobimo „Dolgi Tinč“ in konces. Huf svoji lastni gostilni, ker potem bo mirna Bosna.

II — **Bukova žlaka.** Kaj ste na nas čisto pozabili, g. urednik? To pa vendar ni lepo! Vedite in vedeti bi morali, da je sedaj pri nas jako živahno! Nemški agitatorji za bodoče občinske volitve na Teharjih podajajo si kar kljuko za kljuko. V gostilnah jih pa čaka njih načelnik „Ta dolgi Tinč“ in njim plačuje — „Štefan za štefanom“ — ker si domišlja, da bo on sam bodoči župan na Teharjih, da bo dobil kot župan brez vsega truda gostilniško koncesijo in da bodo v bodoče vsi agitatorji zahajali le k njemu v gostilno „Dolgi Tinč“. Take gostilne sedaj pri nas še ni bilo — pa je tudi ne bo, če tudi „Dolgi Tinč“ še desetkrat za zdvijanim volom v vodo skoči, kakor lausko leto, kar pa menda, kakor sam zatrjuje — nikdar več storil ne bo in „Slovenec“ ali kakor nas „Dolgi Tinč in Štajerc“ imenujeta „Bindeki“ ne bomo nikdar zahajali v „hotel“ — Dolgi Tinč! Heil!

— **Trnovlje.** Malokedaj dobite iz naše krasne in morda najdaljše vasi v celi celjski okolici kak dopis. Sedaj vam pa povemo, da se je pričelo pri nas jako živahno življenje! K nam namreč prihajajo raznovrstni nemškutarski agitatorji za bodoče občinske volitve na „Teharjih“, ker je v naši vasi tudi pet posestnikov, ki imajo volilno pravico na Teharjih. Gostilničarji imajo dosti opravka z volilci in agitatorji. Prvi se slednjim smeji — posebno četovodji „ta dolgemu Tinču“, kateri je plačnik — pa se ne ve — ali ima zato poseben „fond“? Sedaj se baha, da so že vsi Trnovljčanje za njega in za njim, da bo on bodoči „Teharski župan“ ter bo potem takoj otvoril svojo gostilno in s tem grozno škodoval — sosedu — zidarju in gostilničarju g. Škrubeju, G. Gorišek, sedanji župan — pazite, da vam ne izpodnese „dolgi Tinč“ vašega nemškutarskega županskega stola, ki se itak jako maje!

— **V zadevi Lehmannovega postopanja** glede podpore za celjski vodovod je posl. Berks vložil interpelacijo v državnem zboru.

— **V Sevnici** je umrl dne 1. svečana t. l. posestnik in tržan Jožef Cimperšek.

— **II. sokolski ples v Brežicah.** Vabila so že razposlana. Prijatelji in somišljeniki društva, ki se morebiti niso prejeli vabila, naj blagohotno oprostijo in se obrnejo s popolnim naslovom na odbor društva v Brežicah. Kakor čujemo, hočejo se plesa vdeležiti v večjem številu tudi naši bratje Hrvat in Srbi iz Zagreba. Tembolj pričakujemo, da se bodo naši bližnji rodoljubi odzvali našemu vabilu in poleteli ta dan v Brežice, da se v okrilju mladega Sokola razvedrijo in dajo duška svojemu narodnemu navdušenju. Odbor se trudi, da bode za vsestransko udobnost cenj. občinstva oskrbljeno. — Sokolska društva tvorijo skoraj povsod središče narodnega gibanja in društvenega življenja, tako naj postane tudi „Brežiški sokol“ naše ognjišče.

— **Brežice.** G. dr. Gvidon Srebra, odvetnik, se je odpovedal nadaljnjemu izvrševanju odvetništva in je bil dne 31. dec. 1905 izbrisan iz liste štajerskih odvetnikov.

— **Graški trgovci in obrtniki** so imeli dne 30. t. m. shod proti nedeljskemu počitku. 2000 udeležencev je zahtevalo po posebnem odposlanstvu pri namestništvu, naj odredbo o popolnem nedeljskem počitku takoj prekliče. Ces. namestnik je izjavil, da je to za sedaj nemogoče. Trgovci in obrtniki se hočejo vladni odredbi upreti in v nedeljah imeti odprte trgovine. Udeleženci so pred trgovino Kastner & Oehler priredili veliko demonstracijo, ker dolže to tvrdko, da je povzročila nedeljski počitek. Na trgovini so pobili okna. Jutri imajo shod trgovski pomočniki.

Kranjsko.

— **Deželni bolnišničarji v Ljubljani** preti velika izguba. Čuje se, da namerava primarij g. dr. Šlajmer, slavni operater, se odpovedati službi.

— **Imenovanje pri deželnem odboru.** Deželni vinarski potovalni učitelj, g. Fran Gombač, znan po svojih strokovnjaških spisih, je bil v seji deželnega odbora dne 27. januarja t. l. imenovan stalnim deželnim komisarjem za vinarstvo in sadjarstvo.

— **V tovarni na Savi,** odkoder smo nedavno poročali o strašnem požaru, se je zgodila nova nesreča: V nedeljo 28. januarja, 5 minut pred polnočjo, je nastala eksplozija (razpok) v takozvani Martinovi peči lovarne. Vseh 12 delavcev, ki so bili zraven, je vrglo ob tla. Janez Strgar je začel goreti in na zobeh ležeč je milo klical na pomoč. 5 minut je preteklo, predno je prišla pomoč, in takrat ga je bilo groza pogledati. Ves črn, ves ožgan po životu, do kolen je obleka že na njem zgorela. Prepeljali so ga v bolnišnico in v ponedeljek je umrl. Zapustil je vdovo in 4 otroke. — O vzroku razpoka pravijo, da so metali v peč surovo železo, in ko je Janez Strgar vrgel zopet kos železa v peč, je nastala eksplozija, ki je raznesla obok peči. Pravijo, da je bil tisti kos železa bomba, kupljena med staro šaro. V torek, dne 30. januarja so zopet našli med starim železjem bombo.

Koroško.

— **Koroška deželna zavarovalnica** je pred mescem dni svoje tarife tako zvišala, da so zavarovalci osupnjeni in se čudijo takšnemu „nemško-narodno-socijalnemu“ delu.

— **V Sv. Juriju na Zili** sta se pretečeni mesec obesila kočar Andrej

Slak vsled slabosti (dne 5. jan.) in Janez Miklavc, kmet in tesarski mojster, vsled pijančevanja in žalostnih družinskih razmer (dne 20. jan.)

Slovanski jug.

— Šolstvo na Bolgarskem. V šolskem letu 1903/1904 je bilo na Bolgarskem 4444 šol z bolgarskim materinim jezikom. Te šole je obiskovalo 34668 otrok; od teh je bilo 220.620 dečkov in 120.048 učenk. Ako se primerja število šol (4444) s številom prebivalstva (3.744.283), se razvidi, da pride po ena šola na 881 prebivalcev. Na teh zavodih je delovalo 7768 učiteljskih oseb; izmed teh je bilo 5425 učiteljev, pa 2361 učiteljic. To učiteljsko osebje je poučevalo 340.668 otrok, torej pride na enega učitelja 4 otrok.

— Štrajk v tovarni torpedov na Reki. Vsi delavci v tovarni torpedov na Reki so stopili v štrajk zaradi prevelike strogosti tovarniškega vodstva.

Slovanski sever.

— Češki namestnik grof Couderhove, ki slavi 15. februarja t. l. desetnico svojega namestnikovanja, je dobil tem povodom veliki križec Leopoldovega reda.

— Zaduži nemški učenec. Nemško časopisje prinaša novico, da so nemški šoli v Hrščanih pri Žatcu na Češkem morali zapreti, ker je že več kot četrta leta prihajal vanjo le en učenec. Ta nemška šola je obstajala nad 30 let; ustanovili so jo v ponemčevalne namene in ji je res mnogo ponemčilo. Sedaj pa je ostala prazna.

— Ponesrečena avstrijska bojna ladja. Parnik za polaganje min „Basilisk“, ki je obložen z bojnim materialom vozil iz Pulja v Šibenik, je v bližini Zadra zadel ob skalo in se izdatno poškodoval. „Basilisk“ je zgrajen l. 1902 in ima 39 moč posadke ter vozi 11 morskih milj na uro. Iz Pulja so poslali na pomoč pomožno ladjo „Gigant“ z mnogimi čolni.

Svetovne vesti.

— Slovenski umetniki v Londonu. Dunajsko slovensko umetniško društvo „Sava“ se udeleži letošnje avstrijske razstave v Londonu. Poleg dunajski „Secesiji“ se je najlepši prostor odkazal „Savi“. Razstave se udeležijo slikarji Grohar, Jakopič, Jama, Sternin in Vesel ter kipar Berneker. Grohar slika za razstavo Postojinsko jamo.

— Obletnica smrti prestolonaslednika Rudolfa. V sredo je bila 17. obletnica smrti pokojnega prestolonaslednika Rudolfa. V mnogih cerkvah so se vršile zadušnice. Cesar se je ob 8. uri podal v kapucinsko cerkev ter položil venec na krsto prestolonaslednika.

— Najvišje stavbe na zemlji. Najvišja hiša na zemlji je danes dom slobodomislecev v Čikagu, ki ima 20 nadstropij in je visoka 96 m. Ko bo „Sun“-ovo poslopje („solnčno“ poslopje) v New-York-u gotovo, bo imelo 32 nadstropij in bo visoko 133 m. Dunajski Stefanov stolp meri 137 m visokosti.

— Prodajalec hčere umorjen. Italijan Zegara je v Washingtonu umoril nekega John Websterja. Policija je dognala, da je Webster svojo 13 letno hčerko, katera je bila zelo lepa in katero so osobito Italijani občudovali, na dražbi prodal. Webster je baje dejal: kdor da več tega pa bo. Neki Italijan z imenom Rozario mu je nudil 100 dol. in tako je deklica pripadla njemu. To pa je vzbudilo jezo v Italijanu Zagaru, kateri je deklico osebnostno ljubil, toda ni imel toliko denarja in je iz maščevanja prodajalca hčere ustrelil.

Poslano.

„Pred durmi je slavnostna 30 letnica akad. telm. društva Triglava. Jutri se zbero v Celju vsi prijatelji in nekdanji člani društva, da se s starim Triglavom vesele njegovega lepega jubileja. Triglav hoče ob tej priliki vnovič pokazati, da stoji čil in čvrst, neomajen, čeprav se vanj zaletavajo njegovi neprijatelji z različnimi neosnovanimi napadi. Vas vse, ki čutite z društvom in njegovim stremljenjem, Vas vse prijatelje in somišljenike našega Triglava vabimo, to pot še enkrat na naše slavlje, z nado, da si pod praporom Triglava zopet podamo roke v nadaljno složno delovanje v prospah društva in korist domovine!“

Triglavu

o priliki njegove tridesetletnice.

Trideset let je.

Da si ti v neprijaznem nam mestu
Naši mladini, narodu zvesti.

Triglav, zavetje.

Bog še dalje srečno te vodi,

Še slovenskim mladeničem bodi

Kakor do zdaj rodoljubja središče.

V tui deželi domače ognjišče!

JOS. STRITAR.

Listnica uredništva.

G. dr. S. v P. — „Liberalni hinavščini“ odgovarjamo prav tako malo, kakor očitano. da stojimo vedno na strani duhovnikov. V novoletnem članku smo rekli, da hočemo zbirati Slovence, zato nas ne spravijo iz mira omenjeni napadi.

Mrtvo perutnino, surovo maslo

kupi v večjih količinah

A. SCHANIL, Dunaj XVII.
Hauptstr. 67. Pošt. hr. konto 885.365.
(73) 20-6

Boljše deklet

se išče kot vzgojiteljica k štirim otrokom, kojih dva sta šolarja. Sprejme se le Slovenka.

Naslov pri upravnistvu.

(96) 4-2

Žagar

se sprejme takoj z dobrimi spričevali, ki mora biti vesten; in če bo pridlen, si lahko obilno zasluži, ker ne manjka ne lesa ne vode skozi celo leto; neženjeni imajo prednost; isti se naj osebno ali pismeno zglašijo pri

Martinu Miklavžina

lesni trgovec, Preserje p. Braslovce.

Cunard Line.

Najboljša in najcenejša, zelo pripravna vožnja

v Ameriko!

Vsaki 14 dni vozijo
Trst-New-York

parniki z dvema vijaki in brezličnim brzojavom opremljeni, 10.000 ton neseči. — Pojasnila in vozni listi se dobijo pri zastopniku

ANDREJ ODLASEK, Ljubljana
Slomškove ulice št. 25.

Bližnji odhodi parnikov iz Trsta: PANNONIA 20. novembra 1905. CARPATHIA 11. decembra 1905.
(1) SLAVONIA 1. januarja 1906. 18

Krojaški pomočnik

z dobrimi večletnimi spričevali se takoj sprejme, izključeno je pijančevanje ob delavnih, plačilo po dogovoru; več se izve pri

IVANU KRELI, izdelovalcu oblek v BRASLOVCAN.

HMELOVKE

smrekove,
obeljene in
ošpičene ::

(lepo izbrano blago)

okoli 22.000 komadov
v dolgoti po 7 m do 8 m
ponujajo po ugodnih cenah

R. Senice dediči v Žalcu.

Priprave za valjanje perila (valjarje), - - - pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljša konstrukcije daje

tvrdka

S. Berger
Dunaj I.
Wipplingerstrasse 29.
Ilustrovani ceniki zastoj in poštne prosto
(7/a) 104-86

Naznanjamo da so

s 1. februarjem 1906

nastavljene cene premoga kakor sledi:

v kosih	(Stückkohle)	za 100 kg	kron 2'10	iz premogovnika
v zrnih	(Grobkohle)	.. 100 ..	2'—	..
drobiž	(Nusskohle)	.. 100 ..	1'40	..

Za dovoz premoga v hišo, povišajo se zgornje cene za 15 vin. za 100 kg. Premog je natančno zbran, očiščen in so vse vrste vedno v zalogi. Naročila se naslavljaajo na vodstvo „Constantia“-premogovnik v Pečovniku.

Rudarska družba „BOHEMIA“ v Celju.

(106) 2-1

Hotel, restavracija in kavarna

Balkan, Trst.

Podpisana naznanjata, da sta prevzela 21. jan. zgoraj omenjene prostore.

Poslovanje je popolnoma reorganizirano.

Dvigalo, kopelji, električna razsvetljava, najtočnejša postrežba, izvrstna kuhinja, izbrana vina.

Za mnogobrojen obisk se priporočata

Počkaj & Kögl.

(104) 3-1

Češko posteljno perje

po nizki ceni, 5 kg novo, očiščeno K 250, boljše K 12—150, pavlomehko, očiščeno K 18 in K 24, snežnobelo, pavlomehko, očiščeno K 30 in K 36. Pošilja se franco po povzetju. Zastava in vrščilo proti povračilu in portostroškov dovoljena.

Benedikt Sachsel, Lobes 347, p. Pilzno, Češko.

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (9) zastoj in poštne prosto. 50—36

(13) 20-17

Prava radost

za vsako gospodinjstvo izborne testenine Žnidaršič & Valenčič-a, ako pozna različne načine izdelovanja za juho prikuho in moč nato jed.

**Trgovina s papir-
jem, pisalnimi in
risalnimi potreb-
ščinami**

prodaja c. kr. šolskih
knjig in igralnih kart

**Zvezna
trgovina**

Celje, Rotovška ul. št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni,
dokumentni, ministrski, ovitni
in barvani papir.

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih črtane, z eno ali dvema
kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol
usnje vezane.

Odjemalne knjižice
po raznih cenah.

**Največja zaloga
vseh tiskovin**

za občin-
ske urade
krajne -
šolske svete, učiteljsko, župnijske urade,
okrajne zastope, užitniške zastope, hra-
nilnice, posojilnice, odvetnike, notarje
in privatnike.

**Lastna zaloga šol.
zvezkov in risank.**

Papirnat vreče vseh veliko-
sti po origi-
nalnih tovarniških cenah. ♦♦♦♦♦♦♦♦

Stambilje pečatniki, vig-
nete, (Siegelmar-
ken) za urade in
privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokraj-
inske in svetilne
od najpreprostejše
♦♦♦♦ do najfinejše izpeljave. ♦♦♦♦

Molitveniki za birno, vez v raznih
barvah.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Pismeni papir v kasetah in
mapah. - - - -

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške
potrebnosti so brezplačno
na razpolago. - - - -

Trgovci in preprodajalci
imajo izjemne cene.

Priznana dobro blago. © Solidno in točno postrežbo.

Naprodaj je

mlinska in žagna oprava

popolnoma nova, šele tri leta v rabi.
(Naprodaj je radi prepovedi železniške
uprave). — Proda se po zelo ugodnih
pogojih. (63) 10-7

Naslov pove upravnistvo „Domovine“.

Kupujte narodni kolek!

Razpisuje se

**mesto okrožnega
zdravniaka**

pri **Sv. Barbari v Hal.** sod.
okraj **Ptuj.** Stalna plača **1468 K.**
Prošnje je pošiljati sanitet. okrož.
odboru pri Sv. Barbari v Hal. do
1. sušca t. l. (90) 3-3

Gorica

(Primorje)

Lepi modni —
„Batisti“

se razpošiljajo na
vse strani po zelo
nizkih cenah

**Novosti
iz juga** (71) 3-3

Izurjena prodajalka

zmožna v govoru in pisavi obeh deželnih jezi-
kov, išče službo v kakem mestu v trgovini z
mešanin ali manufakturnim blagom — Vstop
po dogovoru. — Ponudbe pod „FANI HERMAN“
Žalec. (102) 2-1

Cene primerno nizke. Delo solidno
in se v teku tedna izgotovi. Lišpa
ni treba odstraniti. Za vse v
snaženje izročene stvari se jamči.

H. VOLK

Šoštanj, Stajersko.

Kemična pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na
par in elektriko, se priporoča za
snaženje vsakovrstnih oblik itd.

Zbiralnica v Celju pri gospodu

Josipu Hočevanju

krojaški modni salon, Kolo-
lodvorska ulica.

(64) 67-7

Iščeva pridnega
učenca

PREGRAD & ČERNETIČ

l. goriška modna in ...
manufakturna trgovina

GORICA **GORICA**

Jamajka-Rum

znamka „Santa Elena“
izvrstna kvaliteta, se dobi v
drogerijskih in špecerijskih
trgovinah. 17 b 10-5

(94) **Dober postranski
zaslužek**

dobi vsaka oseba (tudi dama) v
vsakem tudi najmanjšem kraju na
Slovenskem proti neznatnemu pismu
nemu opraviilu. Gg. učitelji, trgovci,
obrtniki in občinski tajniki imajo
prednost. Ponudbe na **upravnistvo**
tega lista pod šifro:
„PISMENO OPRAVILO“.

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom
prodaja v vseh velikostih
najboljše izdelane firma, ki
obstoji že nad 30 let

S. BERGER

DUNAJ L. Wipplingerstrasse 29.

Vzorci so v rabi in se lahko ogled-
dajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v
Celju in pri mnogih drugih po-
sojilnicah in hranilnicah v vseh
slovenskih pokrajinah. 104-36

Cenjena gospodinja!

Ne pustite se skoz slavitev :novih: zavojev cikorije
zvoditi, bodite temveč prepričani, da je mnogo let v Vašem gospo-
dinjstvu že izkušeni

pravi :Franckov: pridatek k kavi
„najboljši“ in bode :ostal: tudi v prihodnje.

Pazite vendar, prosimo nujno, natančno na te naše
varstvene znamke: in podpis:

Varstvena znamka.

Varstvena znamka.

Varstvena znamka.

Henrik Francka sinovi
Linec. Zagreb.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

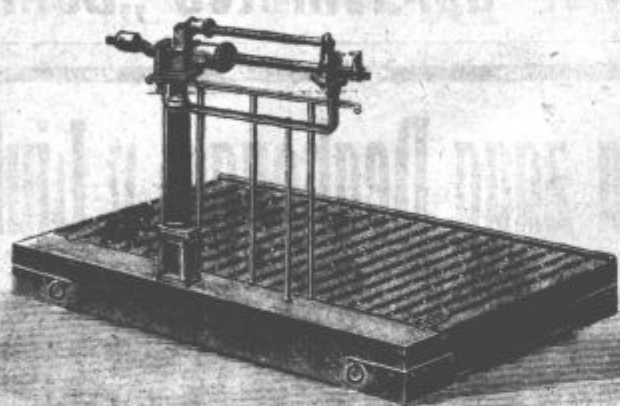
štiri in tričetrť odstotke

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
 Gornji grad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

(43) 50-3

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot dosedaj **4%**.

RAZLIČNE TEHTNICE.

ŠTEDILNA OGNJIŠČA,

USA KOVRSTNE VODOVODE,

Izdelujem nove ter popravljam
 tudi stare, bodisi decimalke,
 premostne ali sploh vsake vrste
 tehtnice.

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor
 tudi mala in presta, izdelujem sam. Za
 ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor
 tudi zidarska dela z jamstvom dobrega
 izrāla. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izveše.

bodisi iz studencev, vod-
 njakov ali hidravličnimi
 vidri, odkoder se voda lahko
 poljubno napelje bodisi v

PREVZAMEM POPOLNO NAPRAVO KOPALIŠČ,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

USA KOVRSTNE ZELEZNE OGRAJE

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in
 zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in**
okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve. — **Popolnoma železna**
napeljava strelovodov itd.

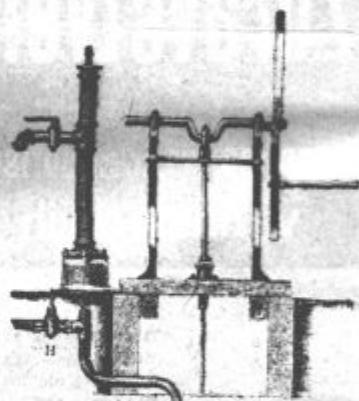
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela
 po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(19) 52-5

Ivan Rebek,

stavbeni in umetni ključalničar
 CELJE, Poljska ulica št. 14.

Posojilnica v Celju v lastni hiši „Narodni dom“

Posojilnica v Celju uraduje vsak dan dop.
 od 9. do 12. ure, izvzemši nedelje in
 praznike, lastni v uradnici
 „Nar. domu“ v Celju
 Jožefov trg
 I. n.

(44) 50-3

Posojil-
 nica v Celju ura-
 duje vsak dan dopoldne od
 9. do 12. ure, izvzemši nedelje in
 praznike, v lastni uradnici v „Narodnem
 domu“ v Celju, na Jožefovem trgu, I. nadstropje.

POSJOJILNICA V CELJU, ki je bila leta
 1881 ustanovljena z neomejeno zavezo,
 šteje sedaj nad 4100 združnikov,
 kateri imajo vsega nad 88.000 kron
 vplačanih deležev ter ima sedaj nad
 6 1/2 milijona kron hranilnih vlog in nad
 330.000 K
 rezervnega zaklada.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsa-
 kega, če tudi ni član zadruge ter se
 obrestujejo po 4 1/4%; posojilnica plačuje
rentni davek
 sama, ne da bi ga odtegnila vlaga-
 teljem. Posojila daje samo združnikom
 in sicer na osobni ali hipotekarni kre-
 dit proti 5 1/2% in 5% obrestovanju.